04/05/2020

4 Μαΐου 1826 – Ο Ιμπραήμ πυρπολεί την Αγία Λαύρα

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

«Φθάσας δέ ὁ Ἰβραήμης εἰς τάς Πάτρας,διέταξε τόν περιφερόμενον τήν ἐπαρχίαν τῆς Γαστούνης Δελῆ-Ἀχμέτην νά ἐπανέλθῃ ἐκεῖ·αὐτός δέ,παραλαβών τήν φρουράν τῶν Πατρῶν,ἀνέβη ἀμαχητί εἰς τήν πόλιν τῶν Καλαβρύτων,ὅπου δέν ηὗρε ψυχήν,καί κατακαύσας αὐτήν ἐστράτευσεν εἰς Κλοκινοχώρια»

(ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ, ὑπό ΣΠ.ΤΡΙΚΟΥΠΗ, τόμος Δ’)

Ο Ιμπραήμ μετά τήν «πύρρειο νίκη» του επέστρεψε από τό Μεσολόγγι στήν Πάτρα. Τού είχαν απομείνει μόνο 3500 τακτικοί στρατιώτες καί είχε άμεση ανάγκη ενισχύσεων. Χωρίς νά χάσει καιρό έστειλε τόν Δελή Αχμέτ, πού είχε αφήσει ως φρουρά στό κάστρο τής Πάτρας, νά ρημάξει τή Γαστούνη καί στή συνέχεια τόν διέταξε νά κατευθυνθεί στή Μεσσηνία καί νά ζητήσει ενισχύσεις από τά κάστρα τής Μεθώνης καί τής Κορώνης. Ο ίδιος μέ τό στράτευμά του καί πολλούς ατάκτους πού συγκέντρωσε, κατευθύνθηκε στίς αρχές Μαΐου 1826 πρός τά Καλάβρυτα μέ τελικό προορισμό τήν Τριπολιτσά. Ταυτόχρονα ο Γάλλος Σουλεϊμάν μπέης βγήκε από τά μεσσηνιακά κάστρα καί επιτέθηκε στίς δυνάμεις τού Νικηταρά, τού Δημητρίου Πλαπούτα, τού Δήμου Κανελλόπουλου καί τού Γεωργίου Σισίνη πού βρίσκονταν στήν επαρχία τής Αρχαίας Ολυμπίας.

Οι μουσουλμάνοι τού Σουλεϊμάν έσπειραν τόν τρόμο στήν περιοχή καί έκαψαν τά χωριά Ζαχάρω, Άλβενα (Μίνθη), Γραίκα σκοτώνοντας τούς άνδρες καί σκλαβώνοντας τά γυναικόπαιδα. Στή συνέχεια πολιόρκησαν τούς κατοίκους τής Αγουλινίτσας πού είχαν καταφύγει μέ τίς οικογένειές τους στά νησιά τής λίμνης. Οι ενισχύσεις πού κατέφθασαν μέ τούς Λεονταρίτες τού Νικηταρά, καί τούς Τριφυλίους τού Γεωργίου Γρηγοριάδη, τού Διονυσίου Παπαθεοδώρου καί τών αδελφών Αναγνώστη καί Αδάμ Παπατσώρη στή θέση Κλειδί μεταξύ τών λιμνών τής Αγουλινίτσας καί τού Καϊάφα, έσωσαν τούς κατοίκους από βέβαιο θάνατο. Οι Αιγύπτιοι στρατιώτες υποχώρησαν καί επέστρεψαν στή Μεσσηνία έχοντας πετύχει τόν σκοπό τους, ο οποίος ήταν νά μήν παρενοχληθεί ο Ιμπραήμ στήν πορεία του πρός τήν Τριπολιτσά από τά Ελληνικά στρατεύματα.

Πράγματι ο Ιμπραήμ εισέβαλλε στήν επαρχία Καλαβρύτων ατουφέκιστος μέ εξαίρεση τόν Γεώργιο Λεχουρίτη πού τόν παρενόχλησε στό χωριό Νεζερά. Οι φήμες τόν έφερναν νά κατεβαίνει στήν Τριπολιτσά μέ 40.000 στρατιώτες έχοντας παρά τώ πλευρώ του τόν Κιουταχή πασά. Οι έντρομοι κάτοικοι τών επαρχιών σκόρπισαν στά βουνά καί στά λαγκάδια, ενώ δέν ήταν λίγοι αυτοί πού ταξίδεψαν μαζί μέ τά ζωντανά τους στό μοναδικό ασφαλές καταφύγιο τού Μοριά, τή Μάνη.
Στίς 4 Μαΐου 1826, ο Αιγύπτιος πασάς έφτασε στή μονή τής Αγίας Λαύρας, καίγοντας, λεηλατώντας καί καταστρέφοντας τά γύρω Καλαβρυτοχώρια. Ο βάρβαρος μουσουλμάνος κατέκαψε τήν ιστορική μονή πού είχε ιδρύσει ο ασκητής Ευγένιος στά χρόνια τού Νικηφόρου Φωκά (961) καί σύμφωνα μέ τούς ιστορικούς τής εποχής, κάθισε νά απολαύσει τό θέαμα. Ευτυχώς οι μοναχοί είχαν προλάβει νά μεταφέρουν τούς θησαυρούς καί τά κειμήλια τής μονής στό Μέγα Σπήλαιο.
Ανοικοδομήθηκε το 1828 με την προσθήκη νέου καθολικού (τρίτο κατά σειρά) και ερειπώθηκε ξανά το 1844 από μεγάλο σεισμό. Ανοικοδομήθηκε πάλι το 1850. Νέες διώξεις, εκτελέσεις και καταστροφές έγιναν τον Δεκέμβριο του 1943 από τους Γερμανούς.

Πηγή: kalavrytanews.gr